

RICK RIORDAN

MAGNUS CHASE

a BOHOVIA ASGARDU

9 PRÍBEHOV
Z 9 SVETOV

FRAGMENT

Magnus Chase

9 príbehov z 9 svetov

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Rick Riordan

Magnus Chase – 9 príbehov z 9 svetov – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

RICK RIORDAN

MAGNUS CHASE

a BOHOVIA ASGARDU

9 PRÍBEHOV
Z 9 SVETOV

 FRAGMENT

*Zvláštne poďakovanie za pomoc s touto knihou
patrí Stephanii True Petersovej.*

OBSAH

ASGARD

 Ďalšia štatá hlava 11

MIDGARD

 Pre toto neznášam nákupy oblečenia. 25

NIDAVELLIR

 Kiež slnko svieti pre nás. 41

ALFHEIM

 Keď je reč o troloch. 55

JOTUNHEIM

 Fyzika z ôsmej triedy sa občas zíde 69

HELHEIM

 Poslušný psíček! 81

NIFLHEIM

 Sám si hlupák!. 97

VANAHEIM

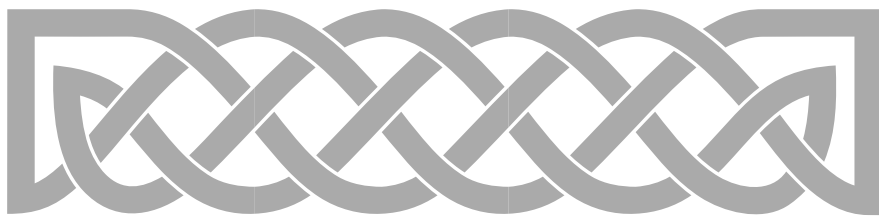
 Dračie prekvapenie. 109

MUSPELLHEIM

 Hrám sa s ohňom 123

 Cieľ dosiahnutý! No, vlastne. 137

SLOVNÍČEK. 138

ASGARD

ĎALŠIA SŤATÁ HLAVA

ODIN

MOJI EINHERJAROVIA ZVYKNÚ HOVORIŤ: *Niekedy si sekera, inokedy zase sťatá hlava*. Ten výrok sa mi tak páči, že som si ho dal vytlačiť na tričká, ktoré si môžete kúpiť v darčekom obchode hotela Valhala.

Ako Všeotec, boh múdrosti, vládca Asov a celého Asgardu, zvyčajne bývam tá sekera. Silná. Ostrá. Všetko mám pod kontrolou.

Väčšinou áno. No jedného dňa, nie je to tak dávno... Povedzme, že to trochu nevyšlo.

Začalo sa to tým, že ma Hunding, hotelový poslíček z Valhaly, informoval o nepokojoch v hodovnej sieni padlých.

„Nepokoje?“ začudoval som sa, keď som otváral dvere do siene.

Plesk!

„Vlastne boj s jedlom, vládca Odin.“

Z líca som si zoškrabol surový plátok zo Saehrimnira. „To vidím.“

Nebol to iba boj s jedlom. Bol to boj valkýr s jedlom. Asi tak tucet mojich služobníčok, ktoré vyberajú duše zabitých, nado mnou krúžilo a bombardovalo sa navzájom mäsom zo zázračného hodovného zvieraťa, zemiakmi, chlebom a ďalšími potravinami.

„Dost!“

Môj hlas sa valil sieňou ako šoková vlna. Boj stíchol.

„Odhoďte zbrane!“

Saehrimnirove steaky aj s prílohami popadali na zem.

„A teraz ten bordel upracte a premýšľajte o tom, čo ste vyviedli.“

Zatiaľ čo sa valkýry rozbehli po mopy, kývol som na Hundinga, ktorý sa krčil v rohu. „Pod' so mnou!“

Prepletali sme sa hotelom Valhala, večným domovom einherjarov – smrteľníkov, ktorí zahynuli hrdinskou smrťou. Moje šlachetné valkýry sú poverené úlohou privádzať zosnulých sem, kde sa statoční bojovníci pripravujú na boj po boku bohov proti obrom počas ragnaröku – dňa skazy. (Ak sa chcete dozvedieť niečo viac o tomto programe posmrtného života, prečítajte si moju informačnú brožúru *Smrť v mene boja, boj na smrť!*)

Zastavil som sa pod kamenným schodiskom. „Po smrti Gunilly, kapitánky valkýr, niektoré moje pomocníčky... zdiveli.“ Ohmatal som si líce, kde ma zasiahol ten kus surového

mäsa. „Dúfal som, že si valkýry vyberú novú kapitánku samy. Keďže to neurobili, musím zasiahnuť.“

Zdalo sa, že Hundingovi odľahlo. „A máš predstavu o nejakej náhrade, vládca Odin?“

Bohužiaľ, nie. Samirah al-Abbásová, ktorú som si vyhlia-dol, sa radšej stala mojou pomocníčkou pre špeciálne úlohy. Ďalší variant som nemal – zatiaľ.

„Povedz pánom, aby o hodinu priviedli kandidátky do zasadacej miestnosti. Keby si ma potreboval, budem sledovať deväť svetov z Hlidskjalfu. A... Hunding?“

„Prosím, vládca Odin?“

„Nie, aby si ma potreboval!“

Vystúpil som po schodoch k svojmu pavilónu a zaboril sa do Hlidskjalfu, zázračného trónu, z ktorého som mohol na-zerať do deviatich svetov. Zadok mi poláskalo hebké sedadlo lemované hermelínom. Zopárkrát som sa poriadne nadýchol, aby som sa sústredil, a obrátil som sa k svetom, ktoré sa rozprestierali predou mnou.

Zvyčajne začínam zbežnou obhliadkou svojej vlastnej ríše, Asgardu, a potom prebehnem zvyšných osem: Midgard, ríšu ľudí, kráľovstvo elfov Alfheim, Vanaheim, domov Vanov, Jotunheim, krajinu obrov, Niflheim, svet ľadu a hmly, Helheim, ríšu neuctievaných mŕtvych, Nidavellir, domov trpaslíkov, a Muspellheim, domov ohnivých obrov.

Tentoraz som sa zastavil už v Asgarde. Kvôli kozám.

Konkrétne kvôli Thorovým kozám Marvinovi a Otisovi. Stáli na Bifröste, rádioaktívnom dúhovom moste, ktorý

spája Asgard s Midgardom, navlečení do spacích overalov. No po Thorovi ani vidu, ani slychu, čo bolo čudné. Zvyčajne si Marvina a Otisa stráži. Každý deň ich zabije a zje a oni do rána zase ožijú.

No ešte čudnejší bol Heimdall, strážca Bifröstu. Poskakoval dokola na všetkých štyroch ako nepríčetný.

„Takže od vás chcem toto,“ vysvetľoval Otisovi a Marvinovi medzi jednotlivými skokmi. „Vyvádzajte. Bláznite sa. Poskakujte. Dobre?“

Rozhrnul som oblaky. „Heimdall! Čo sa to tam, pre všetkých mŕtvych, deje?“

„Á, čau, Odin!“ Z Heimdallovho hlasu, piskľavého od héli, mi zabrnulo v zuboch. Mávol na mňa svojím phabletom. „Nakrúcam na snapchat video o rozkošných kozliatkach. To teraz v Midgarde *letí*. *Letí!*“ Zamával rukami, aby mi to názorne predviedol.

„Ja nie som kozliatko!“ vyštekol Marvin.

„Ja som rozkošný?“ žasol Marvin.

„Odlož ten phablet a okamžite sa vráť k svojim povinnostiam!“

Podľa proroctva sa obri jedného dňa prihrnú na Bifröst, čo bude signál, že sa začína ragnarök. Heimdallovou úlohou je zatrúbiť na roh Gjallar na poplach – čo asi ťažko zvládne, keď bude nakrúcať šoty na snapchat.

„Môžem najskôr dokončiť toto kozie video?“ poprosil ma Heimdall.

„Nie!“